

**Нам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.,
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIV. Ч. 139. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК. СУБОТА, 18-го ЧЕРВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, JUNE 18, 1977 No. 139. VOL. LXXXIV.

ПОСВЯТИЛИ І ВІДДАЛИ В КОРИСТУВАННЯ ДІМ ОУВФ

Нью Йорк, 12-го червня. У неділю, 12-го червня, тут відбулося посвячення і офіційне передавання в користування представитивного Дому Організації Українського Визвольного Фронту, який приміщується під номером 136 Друга авеню в центрі українського поселення, в сусідстві Українського Народного Дому і Дому Організації Української Молоді Плати та інших будинків, власниками яких є українці чи українські організації й установи. Зокрема в користування був відданий перший будинок (вхід з Другої авеню), в якому вже примістилися і розпочали працю головні Управи ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ, СУМА, УПА, ПАБНА, ТУСМ, Інформаційний Центр, Головна Управа АДУК і місцеві Відділи згаданих організацій та Школа Українознавства СУМА. Середній, третій поверх зайняли Український Літературно-Мистецький Клуб, Український Музичний Інститут і Об'єднання мистців Українців в Америці. На першому поверсі будинку примістяться по-містечки: викінчена концертна зала, якою будуть в майбутньому користуватися не тільки організації і товариства, а зокрема молодь. Інший, прилягаючий будинок, є в стадії перебудови і в ньому знайдуть мешкання 20 родин. Програма посвячення, у якій взяли участь о. ігумен

ПРОТЕСТИ ПРЕЗИДЕНТА І ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ СПРИЧИНИЛИСЬ ДО ЗВІЛЬНЕННЯ ТОТА

Москва. — Як уже інформовано, совєтські власті в четвер, 16-го червня, повідомили американського журналіста Роберта Тота із "Лос Анджелес Таймсу", що він може залишити Союз і поїхати до своєї родини як п'януват і що його "свідчення" вже більше їм непотрібне. Сам Роберт Тот, якого КГБ притримувало в суботу, 11-го червня, нібито за одержання "державних таємниць" від совєтського науковця Валерія Петухова — хоча опісля виявилось, що Петухов фактично передав Тоту свою працю з ділянці парасихології, яка не має нічого спільного з "державними таємницями" — сказав, що своє звільнення завдячує гострим протестам президента Джімімі Картера і Державного департаменту, які теж підтримали закордонних журналістів у Москві. Ці журналісти переконували протестувальників біля тюрми, в якій працювали КГБ протягом

кількох днів допитували Тота. Тот заявив, що закидає, що він збирав "таємні інформации" — шілкою безпідставні та, що на його думку, совєтські власті хотіли дістати від нього, "докази" проти Анатолія Шаранського, який був активістом, якому закидають "зраду батьківщини" і співпрацю з Центральною Розвідкою Агентства (СІ-Ай-Ей). Роберт Тот сказав, що він зустрічався із Шаранським, але ці зустрічі були шілкою відкриті і Шаранський не передавав йому жадних "державних таємниць". Він теж твердив, що правдоподібно КГБ притримувало його і допитувало протягом кількох днів, щоб в такий спосіб застрашити закордонних журналістів і совєтських дисидентів, які досі мали досить добрі зв'язки. Тот вважає, що Москва відтепер поведе гострішу політику проти таких зв'язків.

Чеські комуністи обвинувачують Бжезінського за підготовку „контрреволюції“

Прага. — Тижневик „Трибуна“, орган Чехо-Словацької комуністичної партії, обвинувачує д-ра Бжезінського, теперішнього радника президента Картера в справах крайової безпеки, в співпраці з „контрреволюційними елементами“ в 1968-му році та у безпосередній участі в підготовці „контрреволюції“ під проводом тодішнього чехо-словацького лідера Александра Дубчека. Слово „контрреволюція“ є в Чехо-Словацькій офіційній окресленні лібералізаційних реформ уряду Дубчека. Обвинувачення д-ра Бжезінського появились в статті про інститути східно-європейських студій при американських універ-

ситетах, які цей партійний офіційно називає „зрадою“ американського уряду і які „з уваги на закордонну політику представляють як приватні установи“. Стаття в далішому закінчує, що очолюваний тоді д-ром Бжезінським Інститут комуністичних проблем при Колумбійському університеті в Нью Йорку „мав за завдання підготувати контрреволюцію в Чехо-Словацькій в 1968-му році“. „Трибуна“ твердить, що „в червні 1968-го року д-р Бжезінський прибув до Праги як професор, щоб дати останні вказівки і поради лідерам контрреволюції як продовжувати підірвання комуністичної партії і цілого суспільства“.

Леонід Брежнев став „президентом“ СССР

Москва. — Західні пресові агентства в четвер, 16-го червня, рано поінформували, що Верховна Рада СРСР, яка тепер відбуває дводенну сесію, „аклямацією обрала“ генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнева на пост голови Президії Верховної Ради СРСР, тобто на „президента“ Совєтського Союзу. Дотеперішній „президент“ — Михайло Подгорний, якого ще 24-го травня викинули з Політбюро компартії, „відійшов на емеритуру“ — згідно із твердженням совєтських чинників.

Перебрання посту „президента“ Совєтського Союзу генеральним секретарем компартії Леонідом Брежневим було передбачене політичними коментарями і уможливлене проектом нової совєтської конституції. Таким чином, 70-літній Брежнев тепер займає два з трьох найголовніших постів в Совєтському Союзі, бо прем'єром ще дає остався Алексей Косигін.

Михайл Суслов, член Політбюро і теоретик марксизму-ленінізму, формально запропонував Леоніда Брежнева на пост голови Президії Верховної Ради СРСР, зазначаючи, що Брежнев все одно протягом довгих років підписував різні міжнародні документи „в імені Комуністичної партії та держави“. Верховна Рада „одногосно“ схвалила цю пропозицію, а сам Брежнев заявив, що виконання „паралель-

них функцій“ в компартії і совєтському уряді — це важлива відповідальність, але додав, що „воля партії, воля нашого совєтського народу, добро нашої соціалістичної батьківщини завжди були для мене найвищим законом, якому я підкоряв і підкорюю ціле своє життя“.

Політичні коментарі твердять, що Брежнев бажав стати „президентом“ СРСР частинно тому, щоб „збільшити свій престиж“ під час переговорів з представниками чужих держав і в час відвідин закордонних країн, бо досі часто траплялося, що в час привітальних церемоній не знали як його вітати, бо він не був головою держави, ані головою уряду, а тільки лідером компартії, а на заході провідник політичної партії не заслуговує на жадні спеціальні церемонії. Брежнев планує незабаром відвідати Францію і Західну Німеччину, де вже його вітатимуть як „президента“ Совєтського Союзу.

Досі ніхто в той самий час ще не займав рівночасно пости генерального секретаря ЦК КПСС і „президента“ СРСР. Сталін і Хрущов були генеральними секретарями і прем'єрами, але хтось інший „годи“ був „президентом“.

ЗАКЛИК

КОМІСІЮ ПРАВ ЛЮДИНИ СКВУ ТА КОМІСІЮ УКРАЇНСЬКИХ МОЛОДЕЖИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СКВУ ДО УКРАЇНЦІВ КРАЇНИ ВІЛЬНОГО СВІТУ

У половині червня ц. р. в Београді в Югославії почалася кількатижнева зустріч представників країн, які в 1975 р. підписали заключний Акт Гельсінської Конференції для справ безпеки та співпраці в Європі. Метою зустрічі є намітити програму Конференції для перевірки застосування постанов Гельсінської Конференції Акт, яка повинна відбутися у вересні ц. р.

Зустріч у Београді дає чергову, дуже важливу нагоду поставити на світовому форумі справу заперечення національних і людських прав українців совєтським режимом. У совєтських таборах вже почалася 100-денна голодовка десятків політ'язнів, між ними Вячеслава Чорновола, з метою звернути увагу учасників Београдської зустрічі на долю політ'язнів в СРСР і на їхні домагання одержати офіційний статус політ'язня.

Президія Секретаріату СКВУ і деякі крайові центральні репрезентативні висилають відповідні меморіали у цій справі до урядів країн нашого поселення та до країн, які підписали Заключний Акт Гельсінської Конференції.

Комісія Прав Людини СКВУ та Комісія Українських Молодечих Організацій СКВУ звертається до української спільноти з закликом жити всіх можливих заходів, щоб протягом Београдської зустрічі звернути увагу на совєтські репресії проти українського народу. Закликаємо апелювати до урядів та міжнародних установ, організувати віча й демонстрації, інформувати представників преси, радіо і телебачення, щоб довести що справу до відома якнайширших кіл світової громадськості.

Використаймо цю нагоду, щоб стати в обороні наших переслідуваних братів і сестер в Україні!

Сенатор Павло Юзик
голова Комісії Прав Людини СКВУ

Анна Кобилецька
голова Комісії Українських Молодечих
Організацій СКВУ

ДЕЛЕГАТИ НА БЕОГРАДСЬКИЙ КОНФЕРЕНЦІЮ ПРАЦЮЮТЬ НАД ПРОГРАМОЮ НАРАД

Београд, Югославія. — Представники 35-ох країн — синіаторів Гельсінської угоди почали тут загальну дискусію над засадами процедури і устійненням програми для остаточної сесії другої Європейської конференції для справ безпеки і співробітництва, яка відбувається тут у вересні і жовтні цього року. Як відомо, завданням цієї конференції буде розглянути здійснення поодиножими державами підписаною ними в 1975 року Гельсінського акту. В першому дні нарад совєтський представник Юрій Воронцов закликав західні делегації до „конструктивного підходу“ у розв'язанні багатьох справ і проблем. Поведінка совєтської делегації викликала деяке здивування і коментарі. Алберт Шерер, представник делегації ЗСА на конференції, заявив, що американська делегація розглядає її як позитивний зворот у нарадах. Шерер при тому відмітив, що розмови відомі, „дуже краще“, як дехто із західних делегацій сподівався. Правда, Юрій Воронцов, на закритій сесії, не дав задовільної відповіді на західно пропозицію, щоб справа людських прав була включена в дискусію другої конференції і щоб були повністю обговорені всі аспекти угоди, яка заторкує людські права. Західна пропозиція, накреслена Британією і З'єднаними Штатами Америки та з узгодженням з

державами Європейського Економічного Ринку, передбачає, що в часі остаточної конференції один тиждень був би призначений для вступних заяв, три тижні для закритих нарад і пленарних сесій, на яких були б обмірковані справи першої конференції і продискутовано, як діяла угода на протязі двох років, два тижні були б призначені для окремих комісій, один або два тижні для закритих пленарних нарад і один тиждень для остаточної підсумків. Очікується, що пропозиція ЗСА і Великої Британії зустріне опозицію Совєтського Союзу. Совети обстоюють, щоб був визначений день закінчення конференції і щоб її чинність була закінчена до кінця 1977-го року. Кілька держав, на чолі з Іспанією, Швейцарією і Румунією, опрацюють іншу пропозицію, над якою дискутуватимуть делегати в наступному тижні. Політичні спостерігачі в загальному погоджуються з думкою, що найгіршими будуть питання людських прав і справи обміну людьми та ідеями. Деякі групи нагаду за виконанням Гельсінської угоди розпочали в Београді свою роз'яснювальну активність, але югославські офіційні чинники заявили, що вони не дозволяють на жадну „пропагандистську працю“ і „видорож“ з країни усіх, які такою активністю будуть займатися.

Потреба оборони Руденка і Тихого була одною з тем пресової конференції в Лондоні

Лондон (УІС „Смолоскип“). — Напередодні Београдської конференції тут відбулася пресова конференція, яку влаштував оборонець голови Московської Гельсінської групи проф. Юрія Орлова, англійський адв. Мек Доналд.

Не зважаючи на те, що на цю конференцію був запрошений представник Вашингтонського Гельсінського комітету, його недопущено до виступу на цій конференції в обороні заарештованих членів Київської Української Гельсінської групи Миколи Руденка, Олексія Тихого, Мирослава Маринюка і Миколи матусевича. На пресовій конференції

було прийнятих понад 100 представників преси, телебачення і радіо і на ній висловили визначні дисиденти з СРСР, які, обороняючи Ю. Орлова, стверджували правдивість документів московської Гельсінської Групи, які дісталися на Захід і були опубліковані в різних мовах.

Андрей Амальрік, Людмила Алексєєва і Віталій Рубін говорили про створення Гельсінських Груп в СРСР. Володимир Буковський і А. Амальрік говорили про умовини в совєтських концтаборах. Леонід Плющ, В. Волковская і Джері Лібер говорили про психіатричні тюрми в ССР. Емілія Ільїна говорила

ГЕН. ПЕТРО ГРИГОРЕНКО РОЗКРИВАЄ ПЛАН КГБ ДЛЯ ЛІКВІДАЦІЇ РУХУ ОПОРУ

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід подістався нова праця ген. Петра Григоренка п. н. „Наші будні, або розповідь про те, як фабрикуються кримінальні справи про радянських громадян, які виступають в обороні прав людини“. Праця має понад 100 сторінок машинопису і майже в цілості присвячена останній кампанії режиму проти „Громадських груп сприяння виконання Гельсінських угод в СРСР“ і п українських соратників, я спробую начеркнути план органів КГБ для ліквідації цих груп...

В дальшому автор з'ясує поодинокі етапи терористичної акції КГБ, від вибуху провокаційно підложеної в Московському метро бомби в грудні минулого року починаючи, а на підготовці на листопад-грудень цього року судової показуки над Руденком, Тихим, Гінзбургом та іншими кінчаючи.

Окремий розділ Григоренко присвячує питання „Хто ж такі дисиденти“ і подає характеристику важливіших діячів цього руху, передусім своїх особистих приятелів. Він так і пише в одному місці: „Читаючи мій, Ти, можливо, здивований. Я брався розповісти про те, хто такі дисиденти, а тут розказую про своїх друзів. Не дивуйся. Я сам не знаю, хто такі „дисиденти“. Людей, яких щось об'єднує, прийнято називати якоюсь-то загальною назвою. Тому і ми відізнаємося на не нами придуману кличку. Ми могли б назвати себе як завгодно, але справа в тому, що цього зробити ми не можемо. Ми не організації...“

Якщо ж йдеться про поширення руху, то Григоренко каже: „Мені припадково вдалося позна-

Совети заарештували українського скульптора, який вшанував 200-річчя ЗСА

Вашингтон. — Письменник Александр Солженіцин передав кореспондентам документи, у яких стверджується, що совєтська політична поліція узяла українського скульптора Петра Рубана, який у своїх вільних хвилях займався виготовленням скульптур для вшанування 200-річчя Американської Незалежності. Рубан, згідно з інформацією, вже раніше відбув 16 років концтаборів за український націоналізм і весь час перебував під пильним наглядом КГБ. Тепер совєтський суд обвинувачує його за „нарушення совєтських законів, приватну то-

ргівлю і привласнення державного майна“. В повинні доміслено, що Петро Рубан працював у містечку Прилуки на фабриці суєнів, а вільний час присвячував виготовленню могутньої скульптури для вшанування Американської Незалежності. Відповідні документи в цій справі представив кореспондентам Джеймс Ф. Джеффорд і стейтс Вермонт, у якому тепер постійно живе Александр Солженіцин. Документи про засуду й інші справи одержав Солженіцин від Московського Комітету Оборони Людських Прав і Комітету нагляду над виконанням Гельсінської угоди.

У Польщі видають переклад „Музики“ Шевченка

(Е. Б. Р.) — Дружина с. п. Єжи Єнджєвич, відомого автора знаменитого біографічного роману про Тараса Шевченка п. н. „Українські Ночі або Родовід Генія“, повідомила перекладача цього твору на українську мову, що за підходом скоро вийде друком у Польщі один із крашких прозових творів Шевченка перекладу її чоловіка, а саме „Музика“. Книжку прийняло до друку „Видавництво Любелське“ та, правдоподібно, вона вийде в світ ще цього року.

Із перекладчиків спадщини Шевченка Є. Єнджєвич залишив по собі понад 1,000 сторінок машинопису, як рівнож і поважу частину „Енеїди“ Котляревського, що складалася з доповіді д-ра Рослицького на тему „Життя і творчість Єжи Єнджєвича“ та читання уривків його перекладу.

Усі християнські віровизнання вітали в Нью Йорку Антіохійського Патріярха

Під час привітання Антіохійського Патріярха. На першому плані кардинал Баум і англійський єпископ. В ризах — архієпископ С. К. Пастухів, патріярх Ілля IV, архієпископ екзарх Яків. В чорному стоять всі інші митрополити і єпископи.

Нью Йорк (М.Д.). — У неділю, 5-го червня, тут в грецькій катедрі при 74 вул. відбулася торжественна зустріч з антіохійським патріярхом Іллею IV, який вперше в історії відвідує Америку.

Антіохія — найстаріший патріярхат; там вперше почали називати християнами учасників Христа. Звідти вийшов цілий ряд духових велетнів, таких як свв. Іван Золотоуст, Іван Дамаскин, Роман Сладкопівець... Патріярх Ілля IV, як і абсолютна більшість в антіохійському патріярхаті (тепер кількісно дуже нечисленному, всього понад пів мільйона душ) — арабсько-го походження.

Божественну Літургію патріярх правив у грецькій мові, яку знає досконало, бо

вчився у славний богословський школи на острові Халкі, яку недавно турки закрили порядком переслідування християн. Співслужили патріярхові одинадцять єпископів та дев'ять священників. Окрім господарів греків та гостей — арабів, були це члени Постійної Конференції Православних Єпископів Америки. Від УАПЦ в Екзиль — архієпископ Сергій Кіндзерявий-Пастухів. Присутніми були також: кардинал Баум з Вашингтону, як офіційний представник Папи, англійський єпископ Нью Йорку, посадник Бім та ряд представників дипломатичного світу. Після відправ відбулося багаточисленне прийняття в готелі Валдорф Асторія, спонсороване братством ордену св. Андрія.

В Перемишлі помер о. митрат Василь Гриник

Ірвінгтон, Н. Дж. — Сюди дісталася листовною дорогою вістка, що в середу, 1-го червня, в Перемишлі помер о. митрат Василь Гриник, відомий перемішлянином і загальною реєктований українцями в Польщі український католицький священник. Згідно з листовною вісткою, похорони відбулися в п'ятницю, 3-го червня, з по-

честями єпископа, при численній участі українських і польських священників та вірних, які прибули із близьких і далеких місцевостей, деякі навіть із західної Польщі, де покійний був свого часу парохом. Похорон відбувся в польській катедрі, а тілні останки поховано на головному цвинтарі в Перемишлі.

СВОБОДА

UKRAINSKYI SHODENNIK UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

УСІМ БАТЬКАМ У ЇХ ДЕНЬ: МНОГИХ ЛІТ!

Справа Роберта Тота

Шикани советських властей проти американського журналіста Роберта Тота, якого горезвісне КГБ безпідставно тримало і допитувало протягом кількох днів, можна пояснювати різними причинами.

Однією з найбільш правдоподібних є та, що Москва напередодні Београдської конференції хотіла незаслужено руху спротиву у Советському Союзі, стараючись „доказати“, що всі дисиденти — це, мовляв, такі самі „підозрілі особи“, як Анатолій Шаранський, якому безосновно закінчують „зраду батьківщини“ і співпрацю із Центральною Розвідкою Агентство (СІ-Ай-Ей). Як відомо, Роберт Тот знав і зустрічався з тепер заарештованим Шаранським і під час допитування працівники КГБ не тільки випитували його про „справу Петухова“, тобто про зфабриковану советськими властями, „передачу таємних документів“ — в дійсності праці з ділянці парасихології, — але також випитували Тота про його „зв'язки“ із Шаранським. Отже, советські власті старалися спреларувати собі аргумент, яким могли б користуватися і на Београдській конференції і пізніше, що, мовляв, в Советському Союзі не переслідуються інакомислячі, а тільки каряться ті, які діють на користь СССР, зокрема тих, які передають за кордон „державні таємниці“.

Притримання Тота советськими властями правдоподібно мало на меті також „доказати“ світові і громадянам СССР, що рух спротиву в Советському Союзі нібито сам по собі „дуже слабкий“ і обмежений до кількох десятків осіб, а здобув розголос тільки завдяки таким закордонним журналістам, як Роберт Тот, які теж, мовляв, захоплюють що „малу горстку людей“ продовжувати свою „антисовєтську діяльність“ на яку, очевидно, советський уряд „мусить реагувати“.

Можливо також, що Москва хотіла використати справу Тота на те, щоб на Београдській конференції мати „виправдання“, чому Советський Союз не виконує тих постанов Гельсінкського домовлення, які стосуються полегшення діяльності закордонних журналістів. Покликаючись на справу Тота, советська делегація на Београдській конференції правдоподібно твердитиме, що полегшення для журналістів неможливі, бо вони „займаються підіривною діяльністю“.

Самозрозуміло, що притримання Роберта Тота — це теж спроба советських властей „відлякати“ президента Джімі Картера за його виступи в обороні людських прав і дисидентів у Советському Союзі, як також намагання Москви переконати вільний світ, зокрема Америку, що всі старання Заходу поліпшити стан людських прав в країнах комуністичного блоку не мають вигляду на успіх.

Однак, власне ці спроби Москви „доказати“, що, мовляв, натиск світової опії не має жадного впливу на внутрішню політику Советського Союзу фактично доводять протилежне, а саме, що світова опія дошкульне советським верховодам, що вони з нею так мусять рахуватися і її бояться, як теж вказують Заходові, що повинен не тільки продовжувати свою оборону людських прав і дисидентів у СССР, а ще більш скріпити її.

Треба надіятися, що шлях справ з Робертом Тотом, якого Москва під натиском Вашингтону погодилася звільнити, переконає президента Картера та членів його уряду, що вони повинні продовжувати і скріплювати свою акцію проти порушення Кремлем політичних, національних і загальнолюдських прав, гарантованих Універсальною Декларацією Людських Прав, советською конституцією та Гельсінкським домовленням. Београдська конференція дає урядові ЗСА і урядам інших країн вільного світу добру нагоду нагадувати Советський Союз та його сателітів за постійне порушення основних людських прав і вимагати, щоб Москва в майбутньому так виконувала міжнародні домовлення, які вона підписала. Американська делегація на цій Београдській конференції зможе поставити справу Роберта Тота за приклад нехтування Москвою постанов Гельсінкської декларації відносно прав не тільки советських громадян, але також закордонних журналістів.

Протопреспектор Сергій
Кидерявий-Пастухів

НА СТОРОЖІ

В неділю, 12-го червня, відбулася у Вашингтоні передача на телебаченні американсько-советської дискусії про людські права. Це модна тепер тема, яку звичайно збувають клічми, або суперечками. На жаль, так сталося і цим разом. Була це перша така зустріч між „приватними“ громадянами ЗСА і СССР. Замеркано боку були це справді приватні і супроти теми випадкові люди, які, за винятком журналіста Кайзера, не цілком знали про що говорили. Зі советського боку — нагладно — політруки. Отож і не диво, що дискусія від самого початку зійшла на манівці, на недоречну суперечку зі статистичними доказами, яка не вяснило, не доказує, ні не переконали, а тільки заплути. Тим більше, що суперечку звели до питання утичків супроти життя, що в дійсності тепер стало найбільшим козиром оборони советчиків. А принагідно згадка про переслідування українців згубилася як недоречне відступлення від теми.

Залежно від поставлення цієї теми, вона може перетворитися в об'єкт академічного зацікавлення чи у формальне знаряддя пропаганди, але може стати й у весь свій ріст — граничної точки в ідеологічній боротьбі між двома крайностями сучасної дійсності. Залежно від поставлення...

Коли говоримо про права людини, автоматично зачеплюємо справу обмеження прав, що є до певної міри природною складовою частиною суспільного життя у будь-якому з проявів: політичному, соціальному, економічному і навіть релігійному. Самі по собі обмеження прав людини не можуть бути об'єктом дискусії, навіть не величина їх чи скаля вимовленості. І якщо на цьому ставити наголос, то бесіда обнесеться до безтолкової суперечки.

Насправді життя питання стосується 1) про мовити обмеження та 2) про визначення, що саме належить до підставових, священних прав кожної людини. Останнє — найважливіше; мотивація обмежень є вже вивідне від основного. Між іншим, советський проф. Мішин пробував поставити мотивацію в центр дискусії. Жаль, що безуспішно, це могло б направити саму дискусію ближче до діла. Бо якщо ми згодомось про можливість обмеження прав людини осягнення задля економічного добробуту або якогось соціального стандарту чи політичної домінування, то устійти сам факт насилья легко. І уточнити обмежені права. А тоді вже саме визначення про підставові права людини можна залишити на серці кожного слухача. Це тільки одна з можливостей дискусії.

Було дуже сумно спостерігати згадану дискусію в учителів Івана Мелешка в селі Витвиці (?) Івано-Франківської області. Хоч я не мав і не міг мати жадного відношення до цієї трагедії, але, знаючи практику сліпчих органів з часів культу особи Сталіна, припускав, що і в наш час є вповні можлива фабрикація справи, про що свідчив шантаж з боку слідочого.

Якщо говорити про суд з точки зору справедливості — то про що тут говорити: суд був закритий, навіть рідні не були присутні на судовому засіданні. І слідоство і суд були тільки розправою над невинними людьми, які виступили в обороні прав своєї нації, за вихід України з складу СССР. Тепер, в спокійній ніж на слідостві і суді обставові, я ще більше переконали в несправедливості, вининий слідостві і судом наді мною і моїми побратимами. Чейже, якщо звернутися до тексту статті 56 ч. 1, закінчення якої приписано нам в обвинуваченні (заговор для скинення влади) і за якою нас обвинувачували у зраді батьківщини, та проаналізувати мою діяльність в Українському Національному Фронті і взагалі діяльність УНФ, то стає ясно, що ця діяльність ніяким чином не була спрямована на захоплення влади. Вона була спрямована, як сказано вище, виключно на відділення України і в тому напрямі велася агітація. І хоч в журналі практиці сліпчих органів з часів культу особи Сталіна, припускав, що і в наш час є вповні можлива фабрикація справи, про що свідчив шантаж з боку слідочого.

Якщо говорити про суд з точки зору справедливості — то про що тут говорити: суд був закритий, навіть рідні не були присутні на судовому засіданні. І слідоство і суд були тільки розправою над невинними людьми, які виступили в обороні прав своєї нації, за вихід України з складу СССР. Тепер, в спокійній ніж на слідостві і суді обставові, я ще більше переконали в несправедливості, вининий слідостві і судом наді мною і моїми побратимами. Чейже, якщо звернутися до тексту статті 56 ч. 1, закінчення якої приписано нам в обвинуваченні (заговор для скинення влади) і за якою нас обвинувачували у зраді батьківщини, та проаналізувати мою діяльність в Українському Національному Фронті і взагалі діяльність УНФ, то стає ясно, що ця діяльність ніяким чином не була спрямована на захоплення влади. Вона була спрямована, як сказано вище, виключно на відділення України і в тому напрямі велася агітація. І хоч в журналі практиці сліпчих органів з часів культу особи Сталіна, припускав, що і в наш час є вповні можлива фабрикація справи, про що свідчив шантаж з боку слідочого.

Василь Верига

ПОЧАТОК ВЕЛИКОГО ДІЛА

Канадський Інститут Українських Студій Альбертського університету та його Відділ при Торонтонському університеті розвивають свою діяльність щоразу більше. Одним із основних завдань Інституту є заохочувати і підтримувати морально і матеріально наукові дослідження з ділянки українистики взагалі, а з україніки-канадіяни, зокрема. Іншими словами, Інститут розпочинає в житті української спільноти в Канаді добру справу наукових досліджень, а вслід за тим публікації їх вислідів у формі друкованих праць. Це нова доба, яка повинна б прийти на зміну тому періоду, коли українці намагалися прихилити публічну опінію при допомозі памфлетів, летючок та маніфестацій, а рідко коли солідними науковими працями.

Солідність підходу керівників Інституту до українських студій видно вже хоч би з того, що 4-го грудня м. р., закінчено поміж НТШ (Сарсель) та Інститутом договір, згідно з яким останній зобов'язався випустити в світ „Чотиритомну“ газету „Енциклопедію Українознавства в англійській мові“. Здається, що ніхто не буде заперечувати важливості цього почину. Поява на книжковому ринку „Большой Советской Энциклопедии“ в англійському перекладі вимагає, щоб і українська англомова енциклопедія знайшлася на полицях усіх бібліотек і їхніх наукових відділів. Спробувати советсько-московські перекурчення в історії українського народу, української літератури, мистецтва та культури взагалі, ніхто не зробить за українців. Інститут якраз і звався за це велике діло.

У зв'язку з дослідною працею з минулого українського народу в Україні та поза нею, необхідні є довідники до джерел, які висвітлюють поодинокі події, чи нарис з життя-буття народу. Це, звичайно, є друковані праці, рукописи, розвідки в різних періодах тощо. В чужині ця ліянка дуже розвинена і науковець може без труду довідатися, що на таку чи іншу тему є вже написано. В українській, на жаль, ця справа дуже занедбана. До речі, навіть на рідних землях цій ділянці не присвячується належної уваги. Наукові праці появляються і там і тут здебільша без поіменних тематичних покажчиків. Бібліографічні довідники в СССР не мають навіть згадки про прокритих учених чи взагалі немілх режимові осіб. У зв'язку з тим, їхні довідники ніколи не є повні. Не поміщують вони і праць вчених поза кордонами СССР, якщо їх писали не комуністи. Брак покажчиків у багатьох працях робить їх малопожиточними.

Нааради розпочалися в год. 9:30 рано, доповіддю проф. М. Лупула на тему: „Роль Канадського Інституту Українських Студій у відношенні українських книгозбірень Канади“, яку доповнив Роман Петришин коротким оглядом технічних можливостей в сучасній автоматизації канадських бібліотек.

На популудневій сесії говорив Андрій Григорович на тему: „Координація українських книгозбірень в Канаді: суттєві проблеми та можливості“. В неділю говорив Едвард Касиньш про „Гарвардський підхід до українських книгозбірень“. Після кожної доповіді відбулася дискусія, в якій обговорено всі можливості координації праць та бібліотечних книжкових фондів.

Треба підкреслити, що хто б не опрацював програму цих нарад, вона була добре продумана, включно із можливими питаннями до дискусії. Ці напрями дозволили дискусії дотримуватися відповідних тем, як, наприклад: „Що собою являє сьогодні „Українське бібліотечне товариство Канади“ та яку роль воно може відіграти в налагодженні праці Інституту. Обговорено питання каталогу українців в Північній Америці, а зокрема Канади, а впарі з тим спеціалізованих бібліографій, необхідних при досліді та студіях. При цьому очевидно виникла і проблема українців — бібліотечних спеціалістів українських студій.

В дискусії стверджено, що в досліді українознавства дуже важливі є часописи, центральні і провінційні. На жаль, советські українські часописи 3-перед

ЕКСПЕДИЦІЯ НА ЕВЕРЕСТ

(М.Р.). — До Непалу, невеличкого гімалайського королівства, зголошується багато експедицій з усього світу. Тому уряд проголошує, що приймає зголошення альпіністів до 1981-го року. Всі вони бажують піднятися на вершок гори Еверест й інші високі гори. Вже на що весну було записаних десять спортивних команд, а других десять на осінь, як скінчиться сезон мусуну (піврічні зміни вітрів). В Непалі є крім Евересту, прийнятніші десять найвищих у світі гір, а майже всі вони знімаються на 25,000 стій до неба. Еверест — найвищий і має 29,028 стій. Уряд Непалу віддає альпіністів узагалі всі 40 шпиль, а більше як сто є закриті для туристів.

Аж до половини 20-го століття ті гори оглядали люди лише здалека й ніколи ніхто по них не ступав. Були й раніше спроби дістатися на гору Еверест, але ті люди підходили до тієї гори через сусідній Тибет. Переговори британської спортової команди не довело нічого, уряд Непалу не згодився, щоб альпіністи лізли на гору від його сторони в 1908 році. Не мали успіху також спроби французької групи дістатися на гору Микола I, високу на 27,824 стій, в 1934-му році, як теж швейцарської групи на гору Давлягірі, високу на 26,810 стій, в 1949-му році. Але вже 1949-й рік був роком першого справжнього досліджування Гімалаїв з Непалу, коли американська експедиція, яка шиквалася передусім досліджуванням птахів, відвідала гори східної і західної половини краю. Того ж року швейцарський геолог перелів повітряне обслування гори Давлягірі. Його дослідження виявилися корисними для пізніших експедицій його земляків на вершці гори. Перше успішне підняття на Еверест відбулося 24 роки тому в місяці травні, коли новозеландець Едмунд Гіларі й його провідник Тензінг Норгей, неспаліши, поповрадили експедицію альпіністів на вершок Евересту. Уряд замкнув був дорогу до Евересту в 1965-му році, після того, як три інші спортивні команди вийшли на верш гори, але три роки опісля знову отворив цю дорогу. Раніші експедиції до Непалу були дозволені лише після порозуміння з урядом Непалу. Шойно в 1969-му році, коли вже дуже багато спортивних команд внесли прохання в справі дозволу піднятися на гору Еверест, ухвалено для алпіністів нові правила підняття на гору. Алпіністи мусять у проханні подати подробиці зі свого життя, залучити свою фотографію, як теж попередній досвід з альпінізму. Подання, прохачі мають вносити за посередництвом своєї амбасад. До експедицій належить часом усього лише шість людей, а часом навіть понад двадцять з країн усього світу. Як тільки яка група одержить дозвіл, їй призначають зв'язкового офіцера з непальської армії або поліції. Можна одержати провідника теж з приватних агенцій.

В дискусії були висловлені побажання щоб Українське Бібліотечне Товариство взяло на себе обов'язок в організації бібліографічних інформацій до зводного каталогу українців взагалі, а україніки-канадіяни зокрема.

Прийняті на нарадах українських бібліотек в Америці, Роман Маланчук з Публічної Бібліотеки в Нью Йорку, Василь Надрага з Конгресової Бібліотеки у Вашингтоні та Едвард Касиньш з Українського Наукового Інституту Гарвардського університету зголошили свою всебічну допомогу.

Крім згаданих уже осіб, у нарадах взяли участь також д-р М. Суховерський і Богдан Мелвільський з Альбертського університету; Карпо Микитчук з Бібліотечної системи Норт Йорк (Торонто), Роман Сторощук, голова Українського Бібліотечного Товариства Пензле з Торонтонського університету, Оксана Пасячка з Оттавського університету та Ірина Белл з Національної Бібліотеки в Оттаві; Маруся Бородач з Бібліотеки УНО — Торонто. В неділю прибув на наради і проф. І. Лисяк — Рудницький з Альбертського університету та декілька гостей.

Підсумки наради зробив проф. Ю. Луцький, який ствердив, що Канадський Інститут Українських Студій (Закінчення на ст. 3-ій)

прийде дозвіл із вищої інстанції чи інстанції, проходить півтора-два місяці. Прибуває в ізоляції — виявляється, що в лікарні немає місць і приходиться замість в шпитальній палаті (та й ця постійно під замком) перебувати ще півтора-два місяці в тюремній камері (камера 14, корп. 5). Придуже серйозному ускладненню хвороби, коли мене прийняли 24 січня 1974 року в Перму, лікування почалося шойно на 19-й день після мого прибуття в лікарню, бо не було лаборанта і не було кому зробити аналіз крові; так мене почали лікувати шойно 13 лютого.

У мене і на думці не було розхвалювати старий режим: українці зазнавали національний гніт і тоді, зазнають і тепер. Тільки тепер більш витончено старуються його замаскувати, щоб легше було здійснювати денационалізацію і русифікацію українців. Давній московський панславізм пробують проводити через „інтернаціоналізм“. І все ж коли при старому режимі, більшовик Федосєєв, більш чи менш важко заховрів, адміністрація Владимирської тюрми (центральної) на час лікування відпустила його на волю, і він лікувався не в тюремній лікарні, а в лінійній місті Владимирі.

Відбуваючи свій строк у тій же Владимирській тюрмі, в концтаборі Мордовії і Уралу, я не чув про ніщо подібне. Я не вірю ні в справедливість, ні в гуманність радянської системи. Тому даремно було б вимагати перегляду справи, анулювання незаконного присуду. Тому теж даремно було б добиватися лікування в спеціалізованій онкогематологічній клініці. Тому я мою заявою висловлюю тільки протест проти незаконних методів ведення слідства, проти суду, проти вислання за межі України, а також висловлюю протест, що мене позбавляють можливості, тому, що я в'язень, лікуватися у відповідних домох недуги медичних установ.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоді ваших дітей з найстарішою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заванести ім'я країни в будучість, а наші згради у вільному світі нового світового гелена!

„ДІЯЛЬНІСТЬ УНФ СПРЯМОВАНА ВИКЛЮЧНО НА ВІДДІЛЕННЯ УКРАЇНИ...“ — ПИСАВ МИХАЙЛО ДЯК

Нью Йорк (Пресова Служба 3П УГВР). — Серед самвидавних матеріалів, які поширюються на Україні, є дотепер невідомо, заявив Михайло Дяк до Президії Верховної Ради УССР з 16 квітня 1974 року.

Михайло Дяк звільнили з Пермського табору ВС 389/35 (ст. Весевське) в 1975 році з огляду на його цілковите фізичне вичерпання, вже дослідно вимарюючого. Він переїхав до своєї родини (дружина і двоє дітей) в Івано-Франківській області, де кілька місяців пізніше помер.

Михайло Дяк народився 1935 року, закінчив юридичний факультет Львівського університету, працював як старший лійтнант міліції на пості станичного уповноваженого Долинського РВМ МВС Івано-Франківської області. Заарештований в березні 1967 року за

приналежність до Українського Національного Фронту (УНФ). Дяк був засуджений за ст. 56 ч. 1, 64, 222 ч. 1 КК УРСР на 5 років тюрми, 7 років таборів і 5 років заслання.

Подасмо повний текст заяви М. Дяка до Президії Верховної Ради УССР. В березні 1967 року мене арештували і в листопаді того ж року, на закритому судовому засіданні, Верховний суд УРСР засудив мене на 12 років позбавлення волі на 5 років заслання. Слідство велось методом шантажу. Якщо обвинувачений не давав вигідних свідчень свідчів чи заяв, на нього тиснули психологічним пресом. Наприклад, коли я перших 46 днів не давав жадних свідчень, старший слідчий Баранов запевняв мене, що „заведе на мене мокре діло“ і тоді буде мені кінець. Для цього він використав трагічну смерть

Подвійний осяг Вол. Корніска

101-ий академічний рік на Джон Гопкінс університеті закінчився в чудовий сонячний день 27-го травня, дуже важливий для Володимира: день отримання бакалату і паралельного закінчення другого року медичних студій на престижній медичній школі при цьому університеті. Подвійна відповідальність і праця за останні два роки — подвійна радість і осяг сьогодні!

Володимир був прийнятий на п'ятирічну програму до медичної школи в 1975 р. після 2-го року своїх примедичних студій на Пенсильвеському університеті. На Пенсильвеському він прийшов в 1973 р. з середньої школи як Бенджамін Франклін Сполар. Тут він закінчив спеціальну почесну програму для завантажених і був обидва роки на списках відмінників, а свій перший рік закінчив з премією з хемії.

Майбутній лікар, син Варі і Олександра Корніска, с відомий нашій союзовій громаді як кількарічний учасник-першун у плаваючих змаганнях минулої декади. Із теплом він згадує, що свої універ-

Володимир Корніска.

ситетські студії почав як член УНСОЮЗУ, а в своїх біографічних студентських анкетах Володимир гордо декларує себе українцем.

П. Ш.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОЮЗУ!

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

106-й ВІДДІЛ В ГАРТФОРДІ, Конн.

власноу

**КОНЦЕРТ
МАРТИ КУЛЬЧИЦЬКОЇ-АНДРЮК
КОЛЬОРАТУРНЕ СОПРАНО
МАРТА КОНІНГГАМ — при фортепіані**

Неділя, 26 червня 1977 р., год. 7-ма вечора
Заля Hartford Insurance Group
Hartford Plaza, Hartford, Conn.

Білету у пань Союзнок і при вступі.

З'їзд-зустріч Українських Купців, Підприємців і Професіоналістів Америки на Оселі Українського Робітничого Союзу „Верховина” в Глен Спей, Н. Й.

КРАЙОВА УПРАВА
СОЮЗУ КУПЦІВ, ПІДПРИЄМЦІВ
І ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ В АМЕРИЦІ
разом із спорідненими Товариствами
власноу

ЗАГАЛЬНИЙ З'їзд-зустріч Українських Купців, Підприємців і Професіоналістів Америки на Оселі Українського Робітничого Союзу „Верховина” в Глен Спей в днях 25, 26 і 27-го червня 1977 р. (Субота, неділя, понеділок)

ПРОГРАМА З'їзду:

- 25-го червня 1977 р. — субота
Ресстрація членів і гостей.
7:00 — Спільна вечеря і товариська зустріч.
- 26-го червня 1977 р. — неділя
8:00 ран. — Сніданок і продовження ресстрації
9:00 ран. — Богослуження в наміренні українських підприємців.
10:30 ран. — Офіційне відкриття З'їзду.
Відкривав д-р Богдан Старух, організаційний референт Головної Управи.
Вибір Президії З'їзду.
11:00 ран. — Доповідь проф. д-ра Я. Падох, Голови НТШ. „За поворот до історичних традицій українського купецтва”.
Доповідь проф. д-ра М. Біди. „Український економічний стан посідання в ЗСА і перспективи дальшого розвитку”.
1:30 по пол. — Бенкет.
Привіт, вручення інж. Несторовичеві його книжки п. н. „Українські купці і промисловці в Західній Україні між двома світовими війнами”.
4:00 по пол. — 6:30 веч. — Загальні Збори Централі Об'єднання Українських Купців, Підприємців і Професіоналістів.
7:00 веч. — Спільна вечеря.
9:00 веч. — Закриття З'їзду.
- 27-го червня 1977 р. — понеділок
Дозвілля і прогуляка автобусами до сусідніх українських осель, як Союзівка, Гантер, Оселя СУМА.

В програмі З'їзду-зустрічі передбачені також мистецькі виступи.
Просимо Товариства делегувати своїх представників на Загальні Збори Централі.
Членів і гостей з Родинами зі ЗСА, як також з Канади і інших країн, запрошуємо і будемо радо вітати.

КРАЙОВА УПРАВА СУКПП

Гантер, Н. Й.

ВИСТАВКА НОВИХ КАРТИН З ГРЕЦІЇ ЛЮДМИЛИ МОРОЗОВОЇ

Відкриття — 25-го червня 1977 року
в галерії мисткині в Гантері, Н. Й.

Зустріч із Гелен Майнер

Однією із нечисленних 18-ти жінок членів Конгресу є Гелен Майнер, демократ із стеїту Нью Джерсі. З нею українська громада стеїту досі не мала нагоди навізати контакту. Частинно можна це пояснити тим, що пані Майнер репрезентує тринадцятий конгресовий дистрикт стеїту, це є північно-західні повіти, в яких немає багато українських виборців. Все ж, в околицях Грейт Медову і Оксфорду були одні з давніх українських поселень, які збільшилися новішими мешканцями в околиці Довер, Гайленд Лейкс ітд., на що ми звернули увагу конгресменки, яка жартом сказала: „I see you did your homework”.

Гелен Майнер приїздить лише на кінець тижня з Вашингтону і по черзі відвідує свої бюра (три) в Нью Джерсі, де зустрічається зі своїми виборцями, приймає делегації та бере участь у різних місцевих офіційних функціях. Тож не дивно, що її календарець виповнений та години пораховані, і ми були раді, що вона все ж відвідала відвідини нових її людей. У зустрічі, яка відбулася в пані Майнер бюрі в Доверу 10-го червня, взяли участь Дарія Кравець, молода вчителька, тут родженка, членка Н.Д.Ж. Комітету українських політичних в'язнів, і Дора Рак, член управи стеїтської ради УККА, обидві мешканки повіту Есекс в стеїті Нью Джерсі.

В розмові, що проходила в свободному і приязному тоні, була нагода поінформувати пані Майнер про українську етнічну групу в загальному. Їй очевидно, цікавила кількість українських людей в ЗСА та теперішні наші старання в обороні людських прав і українських політичних в'язнів, в навізванні до Геленської угоди про розподіл конференції у Београді. Зі зацікавленням вона розпитувала про умовини в Україні, куди їздила в п'ятидесяти роках, а за часів адміністрації Кеннеді — реферувала проблеми американської закордонної служби в країнах Східної Європи. Тут Дарія Кравець могла поділитися своїми безпосередніми спостереженнями з поїздки в Україну поінформувати пані Майнер про сучасний стан. Коли розмова перейшла на тему жіночих організацій, то вона була здивована, що їх мало не лише в стеїті, але, що й існує українська жіноча федерація, що втримує зв'язок поміж українськими жіночими організаціями різних країн.

Відзначування Шевченкових роковин у Гардінері, Мейн

У неділю, 27-го березня ц. р. о год. 3-ій по полудні — в історії стеїту Мейну, в Гардінері, відбулася перша імпреза в честь генія українського народу, поета і пророка Тараса Григоровича Шевченка. Українська громада зблизилася і здалася вшанувала пам'ять нашого улюбленого поета своєю численною приязністю.

Імпрезу заініціювала пані Диньо, а відтак її ініціативу підтримали інші члени 181-го Відділу УНСОЮЗУ ім. Тараса Шевченка.

Дня 29-го січня ц. р. члени 181-го Відділу зібralися в домі Міколи і Олександри Біданців, щоб вибрати імпрезовий комітет, який приготував би згадану імпрезу. До цього Комітету ввійшли: Богдан Підлуський — голова, д-р Аркадій Очеретко — секретар, Мікола Біданець — скарбник, Володимир Харченко — організаційний референт; пастор Михайло Якубович — програмовий референт.

Програму імпрези відкрито американським національним гімном та молитвою, що її виконав пастор Якубович. Голова Комітету, Богдан Підлуський, виголосив привітальне слово, після чого молоденькі лоні М. і А. Біданців, та В. і

Пані Гелен Майнер

них континентів. Пані Майнер сподобалася гарна брошура СФУЖО англійською мовою. Конгресменка — поза рядом інших діянок — зацікавлена справою статусу жінок, обзнайомлена з Світовим Планом Акції та Декадою Жінки та братиме участь у Стеїтській Жіночій Конференції у неділю 19-го червня в Принстоні, в якій і українки стеїту є заступлени.

Якщо ж йдеться про питання Людських Прав, то Гелен Майнер виразно і сильно підкреслила своє позитивне відношення, зазначаючи, що „не може бути людини, яка не підтримувала б їх”. Але з розмови виходило, що її зацікавлення йде далше по лінії економічної, значить вплив економічних умовин в світі на сферу людських прав в найширшому розумінні, забезпечення більше рівномірного розділу дбл і елімінування голоду в нерозвинених країнах. Якщо нам вдалося звернути її увагу на пов'язання питання Людських Прав з національними і ідеологічними проблемами і зацікавити її справою політичних в'язнів, то можна буде в майбутньому розраховувати на її підтримку наших акцій. Передані їй матеріали доповнюють в тім напрямі наші інформації і ми хотіли б сподіватися, що пані Майнер своїм сильним впливом підтримає українські намагання, про що ми її при кінці нашої розмови просили. Можливо, що цей перший крок зближення із впливовою жіночкою американського політичного світу придбає нам симпатика і знайде відгомін у конгресовій комісії Міжнародних Зв'язків, членом якої є Гелен Майнер.

Дора Рак

ПОЧАТОК ВЕЛИКОГО ДІЛА

(Закінчення зі ст. 2-ої)

кладачів університетів. Відбуті наради та обміня думок на бібліографічні теми є кроком уперед до взаємної співпраці та порозуміння.

З приємністю доводиться ствердити, що „Нарада про українські книгозбірні” була вдалою імпрезою і на часі та добре підготованою. Завдяки цьому вона проводилася ділово, а вина думок на заторкнені теми була корисною для всіх учасників і для Управи Інституту. Треба вірити, що це був початок великого діла в ділянці налагодження підпорядкування науково-дослідного матеріалу та інформації на терені Північної Америки, а в першу чергу в Канаді.

дій поставив собі великі завдання, які він зміг виконати тільки при дружній співпраці всіх фахівців свого діла. Зведений каталог українки це для наукового світу потреба першої ваги і, — як це він сказав, — сподіється, що відбуді наради є найлінійним першим кроком до здійснення цього задуму.

Одночасно проф. Ю. Луцький висловив своє власне вдоволення з перебігу наради, заявляючи, — подібно, як це зробив перед ним проф. М. Лупул — що хоча добре налагоджена бібліографічна справа є передумовою успішності всяких наукових дослідів, не всі бібліотекарі знаходили на першу чергу в Канаді.

Вісті Українського Бібліографічно-Довідкового Центру

В планах праці УБДЦентру є між іншим: опрацювати і видати випуск Української Діаспори за рр. 1976-77.

Видати додаток (по рік 1977) до бібліографії англійською української д-ра Романа Вереса.

Щоб уможливити опрацювання тих публікацій, просимо: українські видавництва в діаспорі подати нам список їхніх публікацій без огляду на мову, випущених в рр. 1976-1977 або запланованих на рік 1977.

Також українських авторів просимо подати список їхніх публікацій, випущених в рр. 1976-1977. Авторів англійських публікацій просимо подати публікації та статті від р. 1973 або пропущені в бібліографії.

Авторів, які публікували в англійській мові, просимо подати також спис-

сок їхніх статей чи белетристичних творів (новел, драматичні твори) публікованих в журналах чи збірниках, також таких, що були друковані в неукраїнських журналах.

Бібліотекарів та інших громадян, які наткнулися на українську тематику в англійських публікаціях на неукраїнських темах — просимо повідомити нас про те, з бібліографічним описом даної публікації.

Щоб виправити в другому виданні помилки та недотримання Довідника Українських Видавництв, Періодиків, Книгарень та Бібліотек д-ра Вереса та його ж Української Діаспори — просимо всіх, що заважали якісь помилки чи браки — подати це нам до відома.

Д-р Роман Верес
голова УБДЦ

Праця над будовою нової церкви св. Юра-продовжується

Нью Йорк. — Дев'ятнадцятого травня ц. р. в приміщеннях парафії св. Юра відбулося чергове повне засідання Будівельного Комітету, щоб переглянути муніципальну працю, а зокрема успіхи першого святого юрського фестивалю й обдумати дальші завдання, зокрема посвячення парафіяльного каменя церкви, чи радше вмурування пром'яної грамоти у фундаменти церкви, яка, Богу дякувати, вже під дахом та й під вікном, гордою баченою і хрестом.

Збори відкриває голова Комітету адр. Р. Гуглевич, а парох о. д-р Гавліч відмовив молитву. Відтак слідували звіти з діяльності. Архітект А. Осадца піднімає, що ледве як треба його звіту, бо за будову церкви, майже за кожну викладено в її мури цеглою, слідує ціла людина парафія. Тільки перейти Схожою вулицею, щоб можна це перевершити. Постійно доводилося нові будови стіти багато парафіян, поради яких виповнюють гамором вулицю. В часі зборів закінчуються останні каменярські та бляхарські роботи й незабаром будуть закінчені стіни. Праця йде за планом і можна сподіватися, що в новій церкві вже зможуть бути відправлені Різдвяні Служби. Дальше звітували голова поодинокі комісії: Імпрезової — Е. Камінський, Господарської — Т. Шевчук, Збіркової фондів — Я. Косаковський та Фінансової — д-р І. Винник. За його звітом всі акції Будівельного комітету йдуть задовільно, зокрема збірні фондів. За чотири місяці 1977 р. зібрано кругло 180,000, в травні, в часі засідання, є вже біля 21,000 і можна сподіватися, що місяць травень принесе разом 70,000 і так за п'ять місяців цього року сума збірки на нову церкву діє до імпрезної суми чверть мільйона доларів. Якщо це здійсниться, то до закінчення року й для сплатення усіх видатків на будову церкви, прийдє ще останній потрібна сума дальших чверть мільйона. І так церква зможе бути збудована

за готівку, що, мабуть, не часто траплялося в історії будови наших церков чи то в Україні, чи поза нею.

В дискусії, яка слідувала після звітів висловлено призначення й подяку тим, що трудилися в цій ділі, а зокрема вище названим головам комісії. Окреме призначення складено Комітетом для влаштування фестивалю побіч церкви св. Юра, під проводом д-р. І. Винника, який закінчився повним неочікуваним успіхом, й приніс, поза окремими прибутками поодиноких установ, в цій також школи св. Юра, на будову понад 21,000 доларів. Подяку висловлено також тим громадянам, які з нагоди фестивалю склали шедри пожертви в грошах (д-р Барон — 1,000 дол.) та в харчах.

У плануванні дальших акцій, зв'язаних із будовою церкви, о. парох відмітив справу вітражів в горішній частині, тобто в бані, церкві, де кілька з яких все ще ждуть своїх спонзорів. Йде також акція придбання лавок до нової церкви, щоб на Різдво можна вже було в новій церкві не лише молитися, але й сидіти. Голова Мистецько-імпрезової комісії п. Камінський, загадав минулі адаль імпрези.

Н. Н.

ВИКАЗ ЖЕРТВОДАВЦІВ НА БУДОВУ ПАМ'ЯТНИКА ОЛЕГА ОЛЬЖИЧА НА ОСЕЛІ ОДВУ, ЛІГАЙТОН, ПА. НА 20 КВІТНЯ 1977.

Дол. 350 — Іван Кумчак.
По дол. 300 — Українська Видавнича Спілка Чикаго.
Українська Культурна Асоціація Клівленд.
Дол. 250 — Шадино-Позичкова Спілка „Певність” Чикаго.

По дол. 100 — Український Конгресовий Комітет Америки (УККА), Головна Управа СУК „Провидіння”, „Самопоміч” Федеральна Кредитова Кооператива в Чикаго, „Самопоміч” Федеральна Кредитова Кооператива Детройт, Відділ 12-й ОДВУ в Філадельфії, Відділ 23-й ОДВУ в Алентаві, Стефанія Букшова, Ярослав і Михайло Величко, д-р Богдан і Іреня Гнатюк, д-р Я. Микулович, Іван і Катерина Миско, Я. Полатайко, інж. Іван Харамбура ст., Іван Харамбура мол., Степан Селешко, Михайло Хомин. Збірка в Детройті на поминках по сл.п. Іванові Білоус.

Дол. 90 — Михайло і Галина Граб.
По дол. 80 — Іван Яцишин, Микола Яшук.
По дол. 75 — Михайло і Ліда Белендюк.
Дол. 65 — Іван Політь.

По дол. 50 — Українська Народна Поміч — Пітсбург, Відділ 8-й Українського Золотого Хреста (УЗХ) Клівленд, Андрій Микола, Бліха Іван, Іванів Йосиф, Савчук Павло і Єлисавета, Стебельський Іван, Стратіско А., інж. Суховерський Омелін, Турецький Микола, д-р Шебуняк Богдан, д-р Шумедла Яків, Денис і Марія Квітковські. Збірка в Клівленді — проведена Іваном Поповичом.

По дол. 45 — Гелетканіч Андрій, Кіра Петро і Катерина.

По дол. 40 — Медінський Іван, Сіверський Олександр, Шуган Софія.

Дол. 35 — Козак Петро.

По дол. 30 — Відділ 26-й ОДВУ — Ютіка, Гранат Олександр, Гордон Теодор, Козак Іван, Козко Петро, проф. Іван Лобай, Луці Богдан і Марія, Мілян Степан, Михалеский Микола, Папроцький Роман, Пирський Володимир, Сагатий Михайло, Шуган Роман.

По дол. 25 — Відділ Українського Конгресового Комітету — Ютіка, Відділ 68-й ОДВУ — Лігайтон, Балабан Віктор, Гайбас Ярослав, Голуб Степан, д-р Грабарчук Євген, Захарія Василь, інж. Камінський Василь, Каратницький Емілія, Костюк Іван, д-р Кротюк Сергій, Крупка Роман, Курчак Микола, Лукницький Василь, Марущак Василь, Пігуляк Іван, Різник Володимир, Семенина Вальдемар, Бещаль Михайло, Ковальчич Михайло, д-р Тимків Стефан, д-р Степчо Петро, Стецюк Ярослав, Сухоцький М. і С., інс. о. Тиханський Степан, Свистун Іван, Шпраменко Роман.

По дол. 20 — Анюк Юрій, Біланюк Петро, Василь Григорій, Войновська Наталя, Голець Михайло, Гелетканіч Василь, д-р Галан Володимир, Гарріс Ф. і О., Зуб Лев, Ікалович Павло, д-р Ключас Роман, Кордуба Тома, Кульчицький Микола, д-р Макаревич Іван, інж. Нагірний Василь, Науменко, Мельник Семен, д-р Остапчук П., Очеретко, мгр Повах Андрій, П. Андрій, Володимир і д-р Аня Продик, Пилипенко Лев, Різник Йосиф, інж. Станіслав Борис, Стецина Павло, Скорупський Макс, Турчин Петро, Шпак Іван, Яріш Степан, Вербовський Володимир, Івасевич, Луків Стефанія, інж. Аркадій Жуковський (Франція).

Дол. 16 — Клок Петро.

По дол. 15 — Відділ 15-й Українського Золотого Хреста (УЗХ) Спратузи, проф. Білінський О., Вокріп Іван, Галан — Агенція, Зінкевич Осип, Квас Володимир, Опарик Танасій, інж. Салак Петро, Шанаїда Петро.

По дол. 10 — Бак-Бойчук Теофіл, Бойчук Микола, Боднарчук Зеновій, Баран Осип, Білий Любомир, Бровар Володимир, Бурачинська Лідія, Василінук Ю., Грабник Орест, Грабар Олександр, Гришич Іван, Галавай Іван, Голець Григорій, Домбачевська Ірина, Долганов Х., Дзюба Петро, Давчик О., Зуляк Володимир, Зелез Володимир, Задорський Степан, Завицький Роман, Заверуха Данило, Івашко Андрій, Купа Василь, Кізин Богдан, Коцюба Степан, Кахнікевич Тарас, Крижанівський Михайло, Кірчей Іван, Козій М., Куціль Роман, Копіянський Андрій, Копіянський Богдан, Коруп М., Кодиш Розалія, інж. Кравців Роман, Лялька Михайло, Лучанко Мирон, Мельник Володимир, Мікус Петро, Моноенко Петро, Мончук Степан, Мигонич Микола, д-р Михайлів Володимир, Мущинський Михайло, Нога Юліан, д-р Омаро Маріо, о. Осташ Василь, Павлишин Степан, Павлик Іван, Паллічко Іван, Петрига Михайло, Петляр О. і Б., Перчун Микола, Павлик, Січ Дмитро, Соболь Іван, проф. Солтис Юрій, Сидорак О., Ташук Ілько, Турянський, Федунішин Іван, Філь Андрій, Фірман Гриць, Фурманець Д., Халупа М., Цюга Володимир, Чайковська, Шкільник Володимир, Штанко А., Юркевич Марія, Ярема Петро.

Вплинуло також ряд менших пожертв, яких з уваги на брак місця не проголошуємо (Ред.)

КАНАДА

По дол. 250 — д-р Суховерський Микола, Яремчук Дмитро.

Дол. 100 — Організація Українок Канади Відділ ім. Ольги Басараб — Ошава.

Дол. 65 — Українське Національне Об'єднання — Філія Ошава.

Дол. 50 — інж. Селешко Михайло.

Дол. 25 — Стороженко М.

По дол. 20 — о. Вінський Володимир, Павич Дмитро.

По дол. 10 — Бігус Катерина, Курчаба Стефанія, Любіньський.

В ДРУГУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВІКА, ТАТА і ДІДУНЯ
бл. п.

Д-ра ВОЛОДИМИРА ГУКА

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
в четвер, 23-го червня 1977 року, о год. 7:15 ранку
в українській католицькій церкві
св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

В суботу, 25-го червня 1977 року, о год. 10-ій ранку
відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ НАГРОБНОГО КАМЕНЯ
на могилі Покійного
на українському цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
про що повідомляється —

ДРУЖИНА з РОДИНОЮ

ЗАКЛИК ЗУАДКОМІТЕТУ

Всі добре пам'ятаємо напружені дні, коли в січні 1976 р. вся українська суспільність по всьому світі вижидала приїзду на волю одного з найвідоміших українських дисидентів Леоніда Плюща. Леонід Плющ — це не тільки в'язень совєтських тюрем, заборотений режимом разом з тисячами інших жертв тотального терору, — це відважний оборонець людських прав, що мав мужність заперестувати проти терору і несправди, станув в обороні гідності людини і вимагав права на свободу особисту, соціальну і національну для кожного.

Леонід Плющ прибув на Захід, звинувачений в нечуйному каральному лікуванні у совєтських психушках. Не зважаючи на своє інвалідство і хворобу, він активно включився в акцію оборони дисидентів і сьогодні є найактивнішим борцем за права людини, за право свого народу жити у незалежній українській державі. Українська громада з перших днів поришила дати повну допомогу родині Плющів. Злучений Український Американський Допомоговий Комітет виніс постанову перебрати опіку над родиною Плющів. Шасливим випадком першу опіку над родиною Плющів взяла на себе французька профспілка професорів, головною математиків, і її виконувала на протязі півтора року. Тепер ця допомога закінчена і допомогти родині Плющів мусить дати українська громада. Згідно з рішенням Екзекутиву і Дирекції Ради ЗУАДКОМІТЕТУ наша установа уповноважена дати забезпечення родині Плющів. Це тим більше, бо Леонід Плющ і тепер активний в акції допомоги дисидентам, між якими велике число українців, він має зв'язки з міжнародними осередками боротьби за людські права й активно заступається не тільки за українських дисидентів, але на міжнародному форумі обороняє право України бути незалежною державою. Потреба негайної допомоги викликала спонтанний відрух нашої громади в Німеччині, і тут за океаном. При Європейському Представництві ЗУАДКОМІТЕТУ діє активний гурт наших добровольців-закладачів, які ведуть збірку цієї допомоги. Екзекутив ЗУАДКОМІТЕТУ звертається до всіх українців із гарячим закликом прийти з негайною допомогою для забезпечення родини Леоніда Плюща, що далі стоїть у перших рядах борців за права людини і за право українського народу жити вільним життям в повноправній вільній українській державі.

Датки на фонд родини Плющів просимо слати на адресу ЗУАДКОМІТЕТУ у Філадельфії:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
1321 West Lindley Avenue
Philadelphia, Pa. 19141

Всі датки можна відтягати від оподаткування у річних податкових звітах.

ЕКЗЕКУТИВА ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО
АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

На СОЮЗІВЦІ...

ДРУГИЙ
МУЗИЧНО-ВОКАЛЬНИЙ
КУРС

під керівництвом
Андрія Добрянського
і
Томи Гринькова

Курс триватиме
від 7-21 серпня 1977 року
Зголошуватись —

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel: (914) 626-5641

НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ!

ПОСВЯТИЛИ І ВІДДАЛИ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

цевих організацій і представників численних політичних, суспільно-громадських, культурних, містських та молодечих організацій. Головну Екзекутиву УККА заступав на посвяченні ексекютивний директор мгр І. Базарко, СКВУ і УНС головний президент Йосип Лисогір, Світовий УВФ д-р Р. Малащук, ОУВФ Німеччини інж. І. Кашуба, ОУВФ Канади голова ЛВУ інж. В. Безхлібний, Товариство „Провісита“ в Аргентині пані Галина Шафова, ОУВФ ЗСА А. Соколик, НТША д-р Я. Палдох, ГУ ООЧСУ ред. І. Білінський, забезпеченні установи „Провісіння“ і УНП д-р О. Білик і В. Мазур, Т-во УПА пор. Лев Футала, Центральну Управу ОДВУ дир. Р. Крупка, ГУ СУМА інж. М. Шмігель. За президіальним і обідиним столами сиділи також представники багатьох інших організацій, яких по дружньому вітав мгр І. Винник, дякуючи організаціям, що вважали за відповідне надіслати своїх репрезентантів на це торжество. Насіпи також писемні привітання від голови провду ОУН і АБН Я. Стецька та інших організацій і осіб. Численні представники, між ними також репрезентант УНСОУ Ю. Лисогір, виступили з короткими усними привітаннями і склали свої пожертви на викінчення Дому. В загаль-

ному пожертві зібрано на суму понад 35,000 доларів. З коротким привітом на бенкеті виступив також радіокоментатор і кандидат на посади Нью Йорку з консервативної партії Беррі Фарбер, якого представив Й. Лисогір. Довше привітання сказав мгр Євген Лозинський, ініціатор і голова Управи Дому. Умистецької частини виступили молодечий хор СУМА „Жайворонки“ під диригентурою проф. Л. Стругацького і акомпан'яментом Хризанти Зубрицької-Янг та солістками О. Гіряк, Г. Благою, О. Харук і С. Гришкован, далі студентки Студії Мистецького Слова пані Лідія Крушельницької, Марта Лопатинська, Оксана Ярема, Оля Генза і Віра Чума ввели театралізовану сцену поєсти й ліризм Ганни Черинь п.н. „Геніальні діти“, і письменник-гуморист Іван Керницький — Ікер, який зібрав чимало описів за свою гумореску про „Колумба“, який відкрив Америку і відкритого Мартою Степаняк-Кокельською у „Свободі“ Адам-вича-Адамса, одного із творців американської Конституції.

Вечір закінчено молитвою, що її провів о. прот. І. Ткачук, і загальним співом пісні-гимну „Боже Великий“.

Проблема оборони Руденка...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

про проблеми еміграції. Ліда Вороніна і Євгеній Брезден говорили про релігійні переслідування, зокрема про секту Пентаколістів. Л. Алексєва, В. Рубін і М. Рабінович говорили про переривання телефонічних розмов.

Під час конференції виступив рівнож адвокат з Парижу, який боронить заарештованих членів Грузинської Гельсінської Групи, і Рамзі Кларк, оборонець М. Руденка, О. Тихого і Ю. Орлова. Він сказав що обороною політ'язнів в СССР повинні цікавитися всі. Він поставив питання, чому на Заході слід боронити О. Тихого і відповісти: „На Заході всі знають про Ю. Орлова, але ніхто не знає про Тихого і саме тому слід його боронити, бо він людина“. Р. Кларк розказав про свої спроби дістатися до Донецька на судовий процес над М. Руденком і О. Тихим, про розмову із совєтським амбасадором А. Добринином та інші його заходи в обороні Руденка, Тихого і Орлова.

Не зважаючи на те, що в документах Московської Гельсінської Групи багато уваги присвячено українським політ'язням, репресіям в Україні та інших

республіках СССР, на цій конференції Київській Українській Групі та іншим націям членим групам було присвячено дуже мало уваги. Промовчано навіть те, що опубліковано в документах Московської Групи.

Представник Вашингтонського Українського Комітету Андрій Федінський, який спеціально прибув до Лондону на цю конференцію, зустрівся тут з А. Амаліком і Л. Алексєвою, відвідав адвоката МекДоналда та передав їм документи Української Гельсінської Групи і обговорив питання національних репресій в Україні та діяльності Київської Групи. Він мав довшу розмову з Р. Кларком в справі оборони заарештованих членів Київської Групи і передав їм найновіші документи в перекладі на англійську мову.

Під час конференції А. Федінський, разом з представником Українського Вашингтонського Комітету в Лондоні, розповсюдив документи Київської Групи. Він рівнож дав інтерв'ю кореспондентам Бі-Бі-Сі та Сі-Бі-Ес в справі українських політ'язнів.

ГЕН. ПЕТРО ГРИГОРЕНКО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ренко твердить, що він сам довгий час не був свідомий його розгалуження і шойно, познайомившись з книжкою Світлани Аллилуєвої, усвідомив собі що „ще тоді в 1969 році цей рух був так розгалужений, що він проникав у шийні наш суспільний організм до самих високих партійних кругів включно, але я

того не знав“.

Григоренко згадує теж про те, яку велику роллю у „відкритті йому очей“ на совєтську дійсність відіграла його дружина Зінаїда Михайлівна і як багато разом з сином Андрієм вони зробили для вирвання його з психушки. Він теж говорить про участь сина у дисидентському русі, про

опір тискові КГБ, включно з погрозами посадити його у психушку так як і батька, з батьківською гордістю підкреслює: „І Андрій відмовився (засудити свою участь в „Союзі боротьби...“) і мені стало радісно: любий син залишився вірний обов'язкам людини — він не понизив себе брехливим розкаванням...“

Працю свою автор кінчає коротким розділом про арешт Анатолія Шаранського. Дата закінчення праці — 16 березня 1977 року.

Сам автор, як відомо, є членом Української групи сприяння виконанню Гельсінських угод і її представником в Москві.

Праця Петра Григоренка „Наші будні...“ буде друкуватися у видавництві „Сучасність“.

ЩОБ НЕ БУЛО
НЕПОРОЗУМІНЬ...

Богдан Біляк, головний опікун „Молодої Думки“, інформус, що в репортажі „Молода Думка планує табори і виступи“, поміщеному у виданні „Свободи“ з четверга, 16-го червня, сума 200,000 доларів була згадана помилово. Крім того Б. Біляк звертає увагу, що до пані Христини Овид, представника Літньої програми доставки харчів для дітей при стейтовому Департаменті освіти, не повинні звертатися на подану в репортажі адресу: батьки дітей та інші приватні особи, а тільки установи та організації, які планують переводити табори чи відбувати інші зайняття із молоддю до 19-го року життя, і то не в цьому літньому сезоні, а в наступному.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ
АБО КУПИТИ
ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОГО ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 Second Avenue
New York, N.Y. Tel: 477-6400

1-РОДИННИЙ ДІМ
на продаж в Ірвінґтоні.
2 спальні, 3 великі кімн. на доліні, модерна кухня, газове опірівання, велика пивниця, 2 гаражі з власним доступом, великий город. Поблизу початкової і середньої шкіл та близько транспортної. Ціна — \$28,500.
Tel: Mrs. Mary — (201) 374-8145

Maspeth, Queens
На продаж прекрасний
2-РОДИННИЙ ДІМ
Господар виждася.
Ціна — \$59,900
Дзвонити: (212) 776-3600 або
(212) 672-3908. П. Сікора.

Yonkers & vicinity
КОРИСТУЙТЕСЯ ПОСЛУГАМИ УКРАЇНСЬКОЇ АГЕНЦІЇ
PRESKO REAL ESTATE
189 Roberts Avenue
Yonkers, N.Y. 10703
(914) 968-7610
COMPLETE REAL ESTATE SERVICE
Sales, renting, managing, appraisal, Income Tax, and notary public.

HOTEL
Approximate Gross \$100,000. Banquet Room, Cocktail Lounge & 9 Rental Rooms. Family Operation. \$75,000 Terms Through Owner.
MAKIRA
REAL ESTATE, INC.
Bath, N.Y. (607) 776-2468

FARM & CO. HOMES

HIDDEN UTOPIA
44 manicured acre farm, 4 bedroom farmhouse, excellent condition. Many barns. Mobile home guest house, cascading stream plus 90' waterfalls. Income potential. \$85,000. Mortgage by owner.
KOPP OF KERHONKSON, N.Y.
Dial (914) 626-7500

ELKAP Company
REPRESENTATIVE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-5554, New York, 10003

БАНДУРИ (55-струнний) одержите в April.

Найкраще місце на прийняття бенкетів, іменин, хрестин, товариських зустрічей, пошуків і на всі нагоди —

HOLIDAY INN
of Somerville

US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807
Різноманитна кухня та українські традиційні страви.
Tel. (201) 626-9500, в українській мові 201-626-1866
Власник українська та українським арахом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавиді Бруку і св. Луки — відомі солідна фірма

K. M. KARDOVICH

CONSTANTINE M. KARDOVICH
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332

Help Wanted

MACHINIST
Day shift - O/T available. Tool room and/or job shop experience. Capable of operating from prints, sketches or verbal orders.
BRIGHT STAR IND.
600 Getty Ave., Clifton, N.J.
(201) 772-3200
Equal Opportunity Employer M/F

MACHINISTS — LATHE HANDS
Must be able to read blue prints and do own set up. Experienced. Steady job. Good working conditions. Benefits. Call for appointment.
(212) 625-0929

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
OREgon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel: 868-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel: 674-3630
Директор НОСИФ
СЕНКОВСЬКИЙ
Завідус влаштування похоронів в каплицях, поховань в кожних районах міста. Похорони по мінімальним цінам.

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦІПІРА і ЧЕША.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавиді Бруку і переселенням Тіліних Останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

УВАГА! Новинка на книгарських полицях!
УВАГА!
ВОЛОДИМИР ЯНІВ
ЖИТТЯ
4-та книга лірики
Перет автор — ЛЮБОВСЛАВА ГУЦАЛЮКА
В книжці 30 ілюстрацій ГАЛИНИ МАЗЕПИ
Сторін — 120. Ціна — 5.00 дол. (з пересилкою)
КНИЖКА ЗУСТРІЛАСЯ З ВИСОКОЮ
ОЦІНКОЮ КРИТИКИ!
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовою переказом.
"СВОБОДА" BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303
Мешканців стейту Нью Джерсі зов'язує 5% стейтвого податку.

УВАГА! Вже появилася друком довгочасна історична документна:
УВАГА!
„Денник Начальної Команди
УГА“ і суд над генералом
М. Тарнавським
DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE
UKRAINIAN GALICIAN ARMY
Сторінок 326 тверда обкладинка Ціна 10.00 дол.
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовою переказом, долучуючи 0.7 центів на кошти пересилки.
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303
Мешканців стейту Нью Джерсі зов'язує 5% стейтвого податку.

Український Народний Союз
Ukrainian National Association, Inc.
P.O. Box 17 A — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.Y. 07302

ПАНОВЕ:
Пробу вислати інформації про забезпечення.
Ім'я і прізвище _____
Адреса _____
Місто _____ Стейт _____ Зп код _____
МОЯ ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
день _____ місяць _____ рік _____

УВАГА! Новинка на книгарських полицях!
УВАГА!
Міртала Кардиналовська (Бентов)
РАЙДУЖНИЙ МІСТ
(Переклад з російської мови АСІ ГУМЕЦЬКОЇ)
96 сторінок, 10 репродукцій скульптур.
Ціна — \$5.50 з пересилкою.
ВІДУКИ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ:
Читач мимоволі відчуває високу якість життя у цілому чистоту справжньої духовної поезії (Сучасність).
Вірші ліричні, вдумливі... Її творчість дає інтелектуальні і емоційні переживання (Томі Україна).
Хто бачив твори М. Бентов — був сильно вражений її інтерпретацією найглибших сфер людського духа (Депривітські Новини).
Її поезії пов'язані із скульптурою. І тут і там знаходимо пошуки за вищою реальністю (Наше Життя).
Людина в часі і просторі — це повертає питання її поем. Хоча символіка її глибока, та однак доступна й переконлива (Свобода).
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовою переказом.

"Svoboda" Bookstore
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Нью Джерсі зов'язує 5% стейтвого податку.

М'ясо і ковбасні вироби
за німецьким виробом для смаку.
Вироби у власній фабриці наоб.
ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША
яку найліпше люблять господині і цілі родини.
Зайдіть до найближчої крамниці KARL EHMER.
KARL EHMER
PORK STORES
Головна крамниця:
88-88 Fresh Pond Road Ridgewood - Brooklyn, N.Y.
Філія крамниці в Нью Йорку і поза містом.

ВАКАЦІЇ

МАРІЧКА МОТЕЛЬ
Ресорт у Гантері, Н. Й.
• Як кожного року, раді нашим гостям.
• Умірковані ціни.
• Виняймасю теж відновлений „котедж“, вигідний для меншої чи більшої родини.
Адреса:
MARICHKA MOTEL
Hunter, N.Y. 12442 Tel: (518) 263-4660

На винайм
модерні кімнати й апартаменти з приватними лазничками і тушем. Купальний басейн, два бльки від моря.
CAPE HOUSE HOTEL "DNISTER"
6200 Pacific Avenue Wildwood Crest, N.J. 08260
Tel: (609) 522-6642
Власник W. H. LESZCZYNSZYN
Тел. у Філадельфії (215) 676-2666
від 16 червня у Вайлдвуді (609) 522-6642

Як над море, то до „ЛІДІЇ“
Вакації над морем, посилайте Ваше здоров'я на цілий рік. Цілюща морська вода. Вам допоможе. Товариська атмосфера впливає благотворно на всіх. Чисті вигідні кімнати, з уживанням спільної кухні. Нові модерні апартаменти з приватними лазничками і кухнями, це комфорт за низьку ціну
у Вільї „Лідія“
(Д-р Роман і Зусанна САПОВИЧ)
Пишіть або телефонуйте:
LIDIA — APARTMENTS & ROOMS
128 E. Crocus Rd., Wildwood Crest, N.J. 08260 Phone: (609) 522-3348
THE WORLD'S SAFEST BATHING BEACH

For The Best Vacation—Go Where Everyone Goes—
BEKARCIAK'S
Valley View House
Inc.
KENOZA LAKE, NEW YORK
All modern facilities: Heated - In door - Outdoor Pools
Tennis - Shuffle Board - Basketball & Other Sports
Social Director Whirlpool Baths
Dancing to Fine POLKA BANDS Four (4) Nights weekly
Movies & Game Night
POLISH AMERICAN CUISINE
Polish specialties on request, such as: Pierogi-Nalesniki-Bigos
Kielbasa-Flaczki-Barzecz-etc.
All our baking done daily on premises
For information-write or call: 914-482-5100
our Hosts: Frank and Kazia Winski

Ель-Газін, пограничне
арабське сільце, де за гроші
можна купити і продати все
що тільки хочеш...

Погодились щодо ціни... і
покупка завершена!
Ті дивні чужинці купу-
ють щонебудь!